

عنوان مقاله:

نقد میناشناختی جیمز بلمی؛ با تکیه بر آراء آیت الله فاضل لنکرانی

محل انتشار:

نشریه قرآن پژوهی خاورشناسان، دوره 14، شماره 27 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

نقیسه امیری دوماری - عضو هیئت علمی جامعه المصطفی العالمیه مجتمع آموزش عالی بنت الهدی گروه قرآن و حدیث

محسن قمرزاده - مدرس و پژوهشگر حوزه و دانشگاه

خلاصه مقاله:

با دقت در آثار قرآن پژوهان غربی شاهد اختلاف دیدگاه های ایشان هستیم که عمدتاً ناشی از اختلاف در مبانی و پیش فرض های اختصاصی آن هاست. در ارزیابی دیدگاه های مستشرقان، بیش و پیش از نقد نتایج، باید به تحلیل مبانی آن ها پرداخت. این یک اقدام زیر بنایی و آکادمیک در تحقیقات قرآنی غربیان است که مورد توجه واقع نشده است. جیمز بلمی از مستشرقان تجدید نظرطلب است که «نقد متن قرآن» را به عنوان یک روش برگرفته از کتاب مقدس، مطرح کرد و در تالیفاتش به تشخیص خطاهای نوشتاری قرآن و اصلاح آن واژگان و جایگزینی واژه جدید پرداخت. در نوشتار پیش رو پس از تبیین مبانی روش نقد متن قرآن توسط این پژوه غربی، به ارزیابی این مبانی و پیش فرض ها با تکیه بر نظریات آیت الله فاضل لنکرانی پرداخته شد. با بررسی های صورت گرفته در آثار جیمز بلمی مشخص شد، دیدگاه وی دو مبنای «وقوع خطا در قرآن و لزوم اصلاح آن خطاها» و «اصالت متن مکتوب قرآن» استوار است. مبانی جیمز بلمی بر اساس تواتر شفاهی قرآن قابل نقد جدی است؛ چرا که انتقال قرآن بیش از متن مکتوب، متکی بر سنت شفاهی بوده است. روش مقاله توصیفی تحلیلی است.

کلمات کلیدی:

نقد متن قرآن، تصحیف قرآن، تصحیح قرآن، آیت الله فاضل لنکرانی، جیمز بلمی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1467720>

